

en meget hurtig Behandling. Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa Betragtninger vedrørende selve Valutaspørgsmaalet. Jeg skal kun — ligesom den højterede Statsminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget — beklage, at det andet Tingfuldstændig har undlivet de Forslag, som Regeringen har fremsat, og som har fundet Støtte hos dette Tings Flertal, Forslag, hvis Hensigt det var at styrke vor Valuta. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, indeholder det kun to Bestemmelser, Bestemmelser, som har til Hensigt at styrke Valutacentralens Virksomhed og forhindre, at man udenom Valutacentralen foretager Transaktioner, som kan være til Skade for den danske Krone. Det forekommer mig, at de Bestemmelser, her er foreslaaet, er af en saadan Art, at de maa siges at være ganske nødvendige, og da jeg ved, at Valutacentralen meget ønsker dette Lovforslag vedtaget uforandret, som det her foreligger, skal jeg med disse faa Ord anbefale det til hurtig Behandling.

Jørgen Christensen: Jeg kan ikke uden videre erkende, at Behandlingen af de Valutaforslag, der har været fremme, kan være Aarsagen til, at der skal ske en Ændring i Loven om Valutacentralen. Denne Valutacentral har hidtil virket godt, og jeg kan kun være tilfreds med, at den virkelig har naaet det, der var dens Hensigt: at undgaa de store Sving i Valutakurserne og forhindre en skadelig Spekulation. Jeg synes, at det foreliggende Lovforslag ikke helt fyldestgørende redegør for, hvad der egentlig er Grunden til, at man ønsker Valutacentralens Beføjelse udvidet. Een Ting ønsker jeg i hvert Fald præciseret ganske klart, og det er, at det ikke paa nogen Maade kan siges, at man ved denne Ændring etablerer en Importregulering, for det var jo en absolut Forudsætning, da Loven blev givet, at der ikke var Tale om eller kunde blive Tale om Importregulering. Ligeledes var det Meningen med Loven, at der skulde være fri Adgang til at faa Valuta til Vareindkøb. Der staar ikke ganske bestemt i Loven, at man har Lov til at dække Varekøb til enhver Tid, men det er dog sikkert en Forudsætning, saa naar Valutacentralens Bestyrelse har udstedt en Bekendtgørelse om, at ikke forfaldne Forpligtelser grundet i Varekøb ikke under alle Forhold kan dækkes, er jeg ikke ganske sikker paa, at det er i Lovens Aand. Men Valutacentralens Bestyrelse maa jo have nogen Erfaring, og jeg kan ikke se, at denne Be-

stemmelse kan være særlig skadelig, for det er jo i alles Interesse — jeg vil hævde, at det er ogsaa i deres Interesse, der køber fremmed Valuta —, at vi undgaa de store Svingninger.

Naar nu Valutacentralen finder, at det er nødvendigt, at man faar den her foreslaaede Tilføjelse til Loven, og denne ikke har anden Hensigt end at hindre Omgaaelse af Loven, finder jeg, at Lovforslaget bør faa en velvillig Behandling; men jeg ønsker dog, at der bliver Lejlighed til en kort Udvalgsbehandling. Idet jeg betoner, at Lovforslaget er af en saadan Art, at det maa modtages med Velvillie, vil jeg udtale det Haab, at det maa lykkes at naa til Enighed om en Ændring, saaledes at Loven kan blive tilfredsstillende. Men skulde der være nogen Betænkelighed til Stede, vil jeg allerede nu henstille, om ikke der var en Mulighed for at forkorte Lovens Løbetid noget — det kunde jo være, at det vilde tilfredsstille de betænkelige.

Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at jeg synes, Regeringen ved sin Handlemaade medvirker til, at der bliver Uro om Valutahandelen, især derved, at den har fremsat et Importreguleringsforslag, som den maatte vide ikke kunde blive vedtaget, hvis den ikke var villig til at gøre betydelige Indrømmelser til anden Side. Det var ganske klart, at der vilde være et Flertal i det andet høje Ting mod Importreguleringsforslaget; men naar man saa fremsætter og her vedtager et Forslag uden at være sindet at gøre Indrømmelser til anden Side, som man ved er nødvendige for at faa Forslaget igennem i det andet høje Ting, kan det kun virke til, at enkelte, som ikke ved sikkert, hvordan Forslagets Skæbne bliver, forsyner sig rigeligere med Varer, end de ellers vilde gøre, og dette gælder baade erhvervsdrivende og Forbrugere. Dette er sket i ret stor Udstrækning, og det har medvirket til, at vi i Øjeblikket maaske har noget større Valutavanskeligheder, end vi ellers vilde have haft.

Der er et andet Punkt, jeg vil nævne, skønt det drejer sig om en Bestemmelse, som er vedtaget i dette Ting, og som jeg har stemt for. Det ser ejendommeligt ud, at Regeringen, samtidig med at den stærkt fremholder for Rigsdagen og for Offentligheden, at det er ganske nødvendigt at skride til betydelige Indskrænkninger i Forbruget af visse Varer, saa stærkt kan tage Afstand fra Told paa indførte tørrede Frugter. Der er ingen Tvivl om, at den